

MÁRTÉLYI FŰZ*

Kiállítás megnyitó, Hódmezővásárhely,
Tornyai János Múzeum és Közművelődési Központ,

2016. január 15. - 2016. január 31.

(fotó: Szent Tibor)

Dr. Nagy Imre
múzeumigazgató

Almási István
Hódmezővásárhely város polgármestere

Tisztelt érdeklődők, egykori Barátok, Emlékezők!

Egy hét múlva ünnepeljük a Magyar Kultúra Napját, melyhez kapcsolódó városi programsorozatunknak nem is lehetne méltóbb kezdete, mint mai kamarakiállításunk megnyitója.

Nagygyörgy Sándor festő- és fotóművész most kiállított, illetve a Tornyai János Múzeum gyűjteményébe kerülő művei az egyetemes magyar és európai kultúra kimagasló alkotásai.

Hódmezővásárhely városa, mint az Alföld művészeti fellekvára számos kiváló művészt adott Magyarországnak és a világnak; és most nem a festő és szobrászművészekről szeretnék szót ejteni. Még nekünk, vásárhelyieknek is talány, hogy milyen kisugárzása van ennek a földnek, ahonnan ennyi fantasztikus látásmódú fotóművész indult el a világhírnév felé. A Makóról áttelepült Plohn Illés alapozta meg a helyi fotográfia kezdeteit, majd fia József országos ismertségre tett szert. Városunkban Elkán László néven látta meg a napvilágot az a Lucien Hervé, aki Franciaországban vált világhírűvé. A matuzsálemi kort megérett művész haláláig tartotta kapcsolatát szülővárosával és Hódmezővásárhely önkormányzata a mai napig ápolja neves szülöttének emlékét és örökségét özvegyével, Judith Hervé asszonnyal

együttműködésben. Szintén itt született és táncművészből vált országosan és a nemzetközi fotográfiában is elismert alkotóvá Eifert János.

A fotóművészet magasszintű művelésén, valamint a vásárhelyiségen túl mi kapcsolja össze az alkotókat? Az elmúlt években a Tornyai János Múzeumba kerültek e kimagasló jelentőségű művészek legismertebb alkotásai, nagytárai, kópiái. Most pedig itt állunk e kiállításon Nagygyörgy Sándor „trófeái” előtt, akinek művei 2016 januárjában szintén a KÖZ, a vásárhelyi közösség, a magyar múzeumi és fotográfiai szakma gyűjteményébe kerülnek. Bár ő maga nem itt született, de apai ágon idevalósi volt. Vásárhelyen végezte iskoláit, valamint itt találkozott „örök szerelmével” – remélem, nem sértem meg e kifejezéssel kedves nejét – a természettel. Nagygyörgy Sándor így vallott a kezdetekről:

„ A mártélyi Tisza parton tizenhárom éves koromban szinte összenőttem a csenddel---Ez volt az alaptőkém.” Ezen alaptól kiindulva, de ide mindig visszatérve vált iskolateremtővé hazánkban, valamint az európai természetfényképezés egyik legnagyobb alakjává. Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város polgármestereként büszkeséggel tölt el, hogy városunk rendkívül értékes fotográfiai anyaggal gazdagodik, és egyre inkább úgy érzem, hogy igazat kell adni a körünkben lévő és szintén kiváló fotós, Dömötör Mihály felvetésének, miszerint Hódmezővásárhely városa megérett városunk gazdag múltját és jelenét bemutató fotográfiai bemutatóhely létrahozására. Úgy gondolom Nagygyörgy Sándor művészetének mondanivalóját legjobban a barát, a gimnáziumi osztálytárs, Gyulai József professzor, akadémikus *Sada* halálhírére megfogalmazott gondolatai adják vissza: „SADÁHOZ” (lásd lent.)

Tisztelt Ábrahám Mariann! Köszönjük, hogy e páratlan kincsek Hódmezővásárhelyre kerültek, ígérjük, e művek méltó otthonra lelnek a Tornyai János Múzeumban és ápolni fogjuk Nagygyörgy Sándor szellemiségét és örökségét.

Almási István
Hódmezővásárhely város polgármestere

Válogatás az archívum múzeumnak ajándékozott fotóiból:

<http://naturphotography.com/sajto/cdhez/index.html>

SADÁHOZ

* Nagygyörgy Sándor (1933-1993) Balázs Béla Díjas, Érdemes Művész hagyatéka több 10.000 fekete-fehér negatívot és színes diát, valamint festőművészeti alkotást tartalmaz. E művek tematikailag sokfélék, melynek egy részét a család a hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeumnak ajándékozta. Az ajándékozás alkalmából a nagy számban megjelent közönség előtt kamara kiállítás is nyílt. A megnyitón a város polgármestere és a múzeum igazgatója mondott köszöntő beszédet. A most bemutatott néhány fekete-fehér felvételt nem a kiállított képekből válogattuk, hanem a múzeumnak átadott tiszai témájú archívumból, melyek bepillantást nyújtanak az ártéren fekvő Mártély nevű halászfalú fél évszázaddal ezelőtti, a mainál sokkal háborítatlanabb természeti világába. Az itt működő országosan ismert művésztelep napjainkban is számtalan képzőművész kedvelt alkotó helye, Makovecz Imre ide építette nyaralóját. A csodálatosan gazdag természeti táj azonban fokozatosan változtatja arculatát, és ma már sokkal inkább a környék kedvelt kiránduló helye. (Á.M.)